

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

307

30 november 2025

Op naar Kerstdag met vier weken advent!

In aanloop naar Kerstdag brengen wij vier weken lang, een kort verhaaltje, wat gebaseerd op de noden in de wereld, maar ook noden dicht bij huis. Het zijn verhalen om over na te denken en al of niet te projecteren naar onze manier van leven of denken.

De eerste adventsweek, “Levavi”(verlangen)

Gelovig of niet, zowat iedereen kijkt dezer dagen uit naar Kerstmis of tenminste naar de aankomende feestdagen. Maar niet iedereen kijkt hiernaar op eenzelfde manier, heel wat factoren bepalen hoe iemand naar deze dagen uitkijkt. Niet alleen het financiële aspect maar ook de manier waar men in het leven is terecht gekomen spelen een belangrijke rol. Eenzaamheid, verdriet, depressies, ruzies bepalen veelal mee de manier waarop de feestdagen kunnen doorgebracht worden. Het is niet uitzonderlijk dat we mensen horen zeggen *“ik wou dat die dagen al voorbij waren”*. Veel verder dan onze deur, straat, moeten we niet kijken om voorbeelden te vinden. Ook in onze omgeving kennen wij mensen die het moeilijk hebben om Kerst, en bij uitbreiding de Nieuwjaarsdagen, te vieren op een manier die zij anders in gedachte hebben. Moesten ze hiertoe de middelen hebben, of het emotioneel wel zouden aan kunnen, dan kan dit een innige wens zijn. Aan deze mensen denken wij deze week, misschien zelfs eens mee nadenken hoe we het voor die mensen, uit onze omgeving, anders kunnen maken!

25 augustus 1906: belangrijke dag voor de geschiedenis van Heide!

Deze dag mag inderdaad in het vet aangestipt worden wat de ontwikkeling van het jonge gehucht Heide betreft. In 1856 noteerde men in het jaarlijks verslag van de gemeente nog: *wijk F: Witte hoef, 5 woningen*. 50 jaar later waren er ongetwijfeld wel enkele bijgekomen, denken wij maar aan de eerste hotels die er kort na 1900 kwamen, de villa's/kastelen, en hier en daar een burgerwoning. Daar zou vanaf 1906 nog meer verandering in komen. Het gemeentebestuur nam op 11 november 1905 het besluit om een groot stuk heidegrond te verkopen in kavels. Het ging om het driehoekig gedeelte gelegen tussen de Heikantstraat (later Zandstraat, nu Canadezenlaan), de Keienhoflaan (toen nog zonder naam, nu Max

Cadeautips!

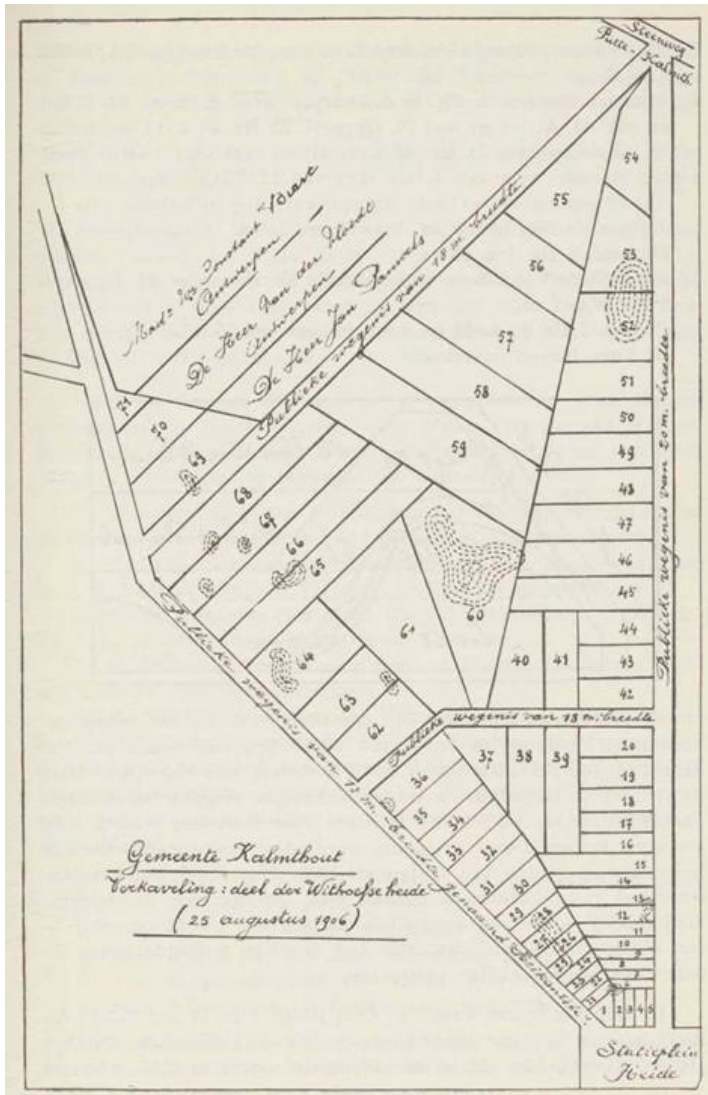
December “cadeautjesmaand”
twee voorstellen!

“waar lijn 12 haar sporen achterliet”

te koop bij dagbladhandel Bouckaert-Pelckmans, Carrefour, Visit
Kalmthout (35 euro)

“de Kalmthoutse Gouden sportgeschiedenis”
bij Visit Kalmthout (nog een beperkte oplage, 20 euro)

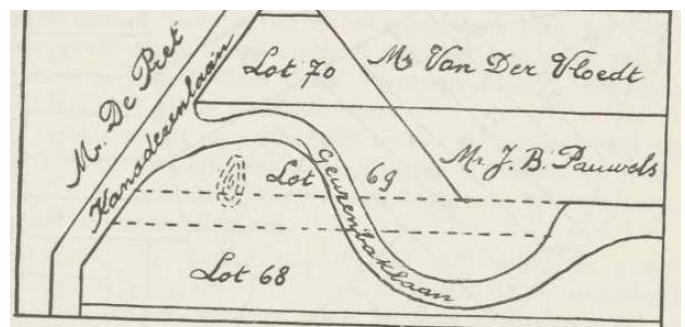

Temmermanlaan) en de Geusenbacklaan (toen ook nog zonder naam). Het ging in het totaal over een blok heidegrond, hoofdzakelijk bestaande uit vennen en mastbos, met een grootte van 36ha65a30ca. Al tijdens de zitting van de gemeenteraad van 11 november 1905 werd de te koop gestelde oppervlakte in 71 loten verdeeld. Het Koninklijk besluit van 26 juni 1906 machtigde de gemeente om tot uitvoering over te gaan. Op 18 augustus 1906 werd een eerste zitdag gehouden om tot verkoop over te gaan, enkele percelen werden voorlopig toegewezen. De tweede zitdag op zaterdag 25 augustus 1906 zorgde ervoor dat er nog verschillende percelen worden toegewezen. Vervolgens verkoopt de gemeente op 26 september 1906 nog een aantal percelen "uit de hand". Dit maakte dat er nog 24 loten overkocht bleven. Het stratentracé dat door de raadsbeslissingen werd goedgekeurd (plan hiernaast) toont ons de gevolgde richting van de huidige Canadezenlaan, de Minnedreef en de Max Temmermanlaan. Alleen wat de latere Geusenbacklaan betreft is er kort na 1906 al een wijziging doorgevoerd. In 1907 verzoeken de Heren Van der Stappen en Co het gemeentebestuur om een wijziging in het wegentracé door te voeren. Tijdens de zitting van 11 januari 1908 wordt de voorgestelde

wijziging goedgekeurd en krijgt de straat die we nu kennen als de Geusenbacklaan zijn huidige kronkelende vorm. Hierdoor bleef het westelijke gedeelte richting Putsesteenweg, wat we kennen als Klein Zwitserland, min of meer ongeschonden. Na de verkoop van de gronden komen ook de bouwwerken. Al in 1907 wordt het hotel "Au Bien Venue" gebouwd op het Heidestatieplein, in 1912 komt daar hotel "Des Flandres" bij. Tijdens WOII worden de beide hotels nog even samengevoegd onder de naam "Grand Hotel du Bienvenue", maar later weer gesplitst. In 1906 werden aan weerszijden van de Max Temmermanlaan eiken aangeplant, de bomen die nu deze statische laan nog mooi maken. Als we nu vandaag deze driehoek bekijken moeten wij er volledigheidshalve bij vertellen dat later nog de Dennendreef (lopende van de Minnedreef naar de Geusenbacklaan) en de Hazendreef (lopende van de Max Temmermanlaan naar de Geusenbacklaan) er zijn bijgekomen. Nagenoeg alle percelen zijn door de jaren heen ook bebouwd. Het gedeelte gelegen tussen de Canadezenlaan, Geusenbacklaan en de Putsesteenweg is later aan bod gekomen. Wat toen bestempeld werd als het mooie "klein Zwitserland" is niet ontsnapt aan de verkavelingswoede. Vooral rondom de "Groene wandeling" (nu restaurant De kar) kwamen er heel wat kleinere percelen die vooral als vakantieverblijf werden gebruikt, een mooi verhaal hierrond verschijnt één van de komende weken! Terecht mogen wij dus stellen dat deze verkaveling de start is geweest van de uitbreiding van de wijk Heide!

(bron: Calmpthoutania)

De lindeboom van t' Kerkeneind.

Ikzelf was erbij toen hij in 1965 werd gerooid. Het gebeurde toen het Kerkeneind en de Driehoekstraat riolering kreeg en opnieuw werden aangelegd. De prachtige lindeboom op het Kerkeneind stond pal naast het "Kerkpaadje" dat vanaf het kerkeneind naar de Kapellensteenweg loopt. Zelf herinner ik het mij niet meer maar dit was volgens de overleving de boom waar de veldwachter op zondag na de hoogmis de gemeentelijke verordeningen, en andere aankondigingen, bekend maakte. Hij stond dan op een arduinen blok aan de voet van deze boom. Het was dus een boom die geschiedenis had geschreven maar bij de heraanleg van de weg toch moest verdwijnen. Toen hij werd gerooid stond hij voor de etalage van kruidenierswinkel De Spar, toen uitgebaat door Louis Huysmans, later nog verschillende jaren de speelgoedwinkel 't Sparreke.

Ondertussen wordt het Kerkeneind opnieuw aangelegd en zullen er ongetwijfeld nieuwe bomen worden aangeplant, of het idee er is om opnieuw een linde aan te planten is niet bekend. Op zondag 7 december kom je er alles over te weten wanneer je de nieuwbouw van het gemeentehuis, en de omgeving errond, kan bewonderen, maar daarover volgende week wat meer!

(Louis, herinnering uit de jeugdijaren)

Wie was de familie Janssens uit de Achtzaligheden ?

Wie de verhalen leest in 'Heide vertelt', geschreven door mijn echtgenoot Wim Kuypers, heeft al enkele keren de familie Janssens ontmoet als eenvoudige landbewoners uit de Achtzaligheden rond 1900. Hij liet zich inspireren door het betekenisvolle dagelijkse ritme van het Kempense platteland. Zo wordt het leven van weleer omgevormd tot meeslepende fictie, waarin de familie Janssens opnieuw tot leven komt. Hoewel de verhalen fictief zijn, zijn ze geworteld in de werkelijkheid: ze zijn geïnspireerd op het eenvoudige landelijke leven uit de jaren 1900.

De centrale figuur in de verhalen is Adrianus (Adriaan) Janssens, geboren op 29 september 1847 in Kalmthout.

Adriaan was mijn overgrootvader. Hij was het jongste kind van Frans Janssens, landbouwer en handwerker, en Anna Catharina Vandenhoutgoor, die als dienstbode werkte. Zijn vader overleed al 16 maart 1848, slechts een jaar na zijn geboorte, waardoor Adriaan opgroeide zonder vaderfiguur in een tijd van hard werken en weinig zekerheid. Als volwassene werkte Adriaan als dagloner, iemand die dag na dag zwaar werk op het land verrichtte. Op 31 mei 1881 trouwde hij met Cornelia Adriana Van Looveren (°14 april 1858). Samen vestigden zij zich in een huis met rieten dak in de Achtzaligheden, tussen heide en akkers. Tussen 1882 en 1897 kregen ze zes kinderen: Maria Jacoba (1882–1977), Gerardus Alfonsus (Gerard) (1884–1971), Joanna Maria (1885–1922), Franciscus (1887–1967), Anna Cornelia (1891–1967) en Ludovicus (1891–1971). Het gezin leefde eenvoudig maar hecht met elkaar, gebonden aan de seizoenen en het land dat hun bestaan bepaalde. Het tweede kind, Gerardus Alfonsus Janssens, mijn grootvader, groeide op tussen de velden en de heide. Hij werd later hovenier, een beroep dat beter paste bij de veranderende tijden. Op 5 februari 1921 trouwde hij met Maria Cornelia Josephina Bol (1889 - 1969), mijn

Adriaan Janssens en Cornelia Van Looveren

grootmoeder. Hun gezin kreeg zes zonen: Frans (1921 - 2010), Jos (1923 - 2008), Karel (1925) René (1926 - 1996), Camiel (1929 - 1931) en Gaston (1933 - 2011). Mijn vader Jos Janssens huwde op 20 januari 1947 met mijn moeder Lucia Noppe, zij kregen twee kinderen, zus Erna en ikzelf.

(Bijdrage van Vera Janssens).

Woonhuis gezin Janssens in de Achtzaligheden

Sinterklaas op bezoek in de Achtzaligheden.

Op zondag 2 december 1900 lag er een droge koude over de Achtzaligheden. Het dak van het huis van de familie Janssens kraakte van de nachtvorst, en de wind floot tussen de dennen alsof hij zelf een liedje wilde mee neuriën. Binnen was het warm. De haard was goed aan het branden en er hing een geur van turf in de lucht. Oma Anna Catharina zat dicht bij 't vuur, haar schouders rond en haar ogen scherp. "'t Is weer op komst, jong," zei ze. "Deze week loopt de goede Sint hier rond. Ik heb hem vroeger al dikwijls gezien, en ge weet, hij kent iedereen zijn kuren." Moeder Cornelia trok een stoel bij voor de kleine Ludo. "Blijf maar braaf zitten, manneke," zei ze. "Straks komt hij misschien wel af. En als ge stout doet, ja... dan krijgt ge een tikske van de roede." De kinderen zaten in spanning. De oudste zoon, Gerard, begon zachtjes een liedje te zingen: "Sinterklaas, goede vriend, brengt gij voor ons wat mee gezwind?" Oma knikte goedkeurend. "Zing maar, zing maar, hij hoort dat tot in Spanje, zeggen ze." Toen de schemering viel, klonk er een zware BONK op de deur. Dan nog één. De kinderen zaten stokstijf. "Wel ja," zei vader, "dàt is hem, of iemand die hem heel goe kent." Gerard deed de deur open, en daar stond hij: Sinterklaas, groot, rood, plechtig. De koster-Sinterklaas had zijn baard uit schapenwol mooi gekamd en zijn rode kartonnen mijter stond een beetje scheef, maar dat gaf hem alleen maar meer gewicht. Naast hem stond de zoon van de kolenboer, roetzwart een bundel roeden in zijn ene hand en een grote juten zak in de andere. "Goedenavond, brave kinders!" bulderde de Sint, en de warmte in zijn stem vulde meteen de hele keuken. Zwarte Piet tikte eens met de roede op de drempel. "Zijn hier soms bengels die niet luisteren?" vroeg hij streng. Het bleef even muisstil. Moeder Cornelia stapte naar voren. "Allez, Piet," zei ze, "ge moet ze niet bang maken. Een beetje ritselen is goed, maar ge slaat hier niemand, hoort ge?" Piet grijnsde breed. "'k Zal het houden bij een klapke op de grond," zei hij, en hij liet de roede ketsen op de planken. De kinderen sprongen achteruit, gillend maar lachend. Sinterklaas zette zijn houten staf neer en sprak plechtig: "Maria, ik hoor dat gij moeder goed helpt met de kleintjes. Dat is schoon." Maria keek trots naar Cornelia, die glimlachte. "En gij, Gerard," vervolgde de Sint, "laat de kippen toch niet meer

ontsnappen. Heel het dorp loopt erachter als dat weer gebeurt." "'k Zal beter opletten, Sint," mompelde hij. Piet viste uit zijn zak een handvol kruidnoten, een paar taaitaipopkes en wat zure snoepkes. Voor oma had hij een zakje anijs, en voor moeder een klein lapje fijn katoen. Cornelia lachte. "'t Is precies Sinterklaas zelf, zo goed dat ge alles weet." "Ik weet wat de moeders nodig hebben," zei de Sint met een knipoog. "Zonder moeders zou mijn werk maar half zo vlot gaan. Wanneer de heilige vertrok, klonk buiten nog even het rammelen van kettingen en het naspel van hoeftgetrappel, meestal nagemaakt door de dorpsjongens zelf. Daarna werd het weer stil. Binnen maakte Cornelia warme melk klaar en legde Adriaan een extra stuk turf op het vuur. De kinderen zaten dicht bij elkaar, hun handen vol speculoos en noten, hun gezichten rood van opwindning.

Toen het woensdag 5 december 1900 was, legden de kinderen hun klompen bij de haard. Maria zette er een dikke wortel bij voor het paard, Joanna wat hooi, en Frans legde er stiekem een oude hoefnagel bij "vandaag brengt dat geluk," beweerde hij. Moeder zei: "Ge zet er beter een schoon takske den bij. De Sint houdt van goeie geuren." Oma knikte. "En ge zijt allemaal braaf geweest, dus 't komt in orde." Toen iedereen sliep, nam Adriaan zijn kleine schatjes uit de jaszak: een houten tol, een fluitje, een lapje stof voor een poppenjurk, en een pakje peperkoek. Cornelia kwam naast hem staan. "Ge zijt een goe vader, Adriaan," fluisterde ze. "'t Is maar nen kleinigheid," zei hij, "maar voor hen is 't de wereld." De vroege ochtend, nog voor de haan kraaide, stormden de kinderen uit hun bedstee. "Een tol!" "Een fluitje!" "Peperkoek voor ons allemaal!" Oma lachte, haar handen warm rond een tas melk met anijs. "Ziet ge, 'k heb het u gezegd, hij vergeet ons hier niet." Moeder streek Maria over haar haar. "Zing nu nog eens een liedje voor de Sint, hij hoort dat altijd nog een dag daarna." En samen zongen ze: "Sinterklaasje bonne, bonne, gooi wat in m'n lege tonne. Gooi wat in m'n laarsje, dank u, Sinterklaasje." En in dat kleine huisje met rieten dak voelde het die ochtend, zoals het alleen in zulke eenvoudige tijden kon, alsof de goede man zelf nog in de schaduw van de dennenbomen stond mee te luisteren.

(Bijdrage van Wim Kuyps)

Café-cramique – een zachte zoetheid bij de koffie

In de vorige *Heide vertelt* kwam de naam Café-Cramique ter sprake als de mogelijke naam van Café-hotel-restaurant *Au Bien Venu*. De vermelding *Café-Cramique* op de gevel verwijst naar het broodje "Café-Cramique" dat men in het restaurant aanbiedt. Zoals je op de uitvergroete en met AI bewerkte foto kunt zien, biedt *Au Bien Venu* ook *diners* en *soupers* aan. In vele Belgische koffiehuisen, vooral in Wallonië, verschijnt het broodje soms nog op tafel naast een dampende tas koffie: café-cramique. Dit traditionele broodje is zacht, licht zoet en verrijkt met rozijnen. Het lijkt op brioche, maar is net iets steviger, zoals onze grootmoeders het graag hadden. De naam zegt alles: *café* omdat men het vaak bij de koffie serveerde, en *cramique* verwijst naar het soort verfijnd, verrijkt broodje. Café-cramique lijkt op een rozijnenbroodje, maar dan in een rijkere, zachtere en vaak iets zoetere vorm dan het klassieke rozijnenbrood dat we in Vlaanderen kennen. Het wordt bereid met een verrijkt gistdeeg (met boter en eieren), wat het meer doet lijken op brioche of luxe ontbijtbrood. Het geheim van een goede café-cramique schuilt in de eenvoud van de ingrediënten en de tijd die men het deeg gunt om te rijzen. Men begint met het mengen van bloem, suiker en zout, waarna een gistmengsel op basis van lauwe melk wordt toegevoegd. Twee eieren zorgen voor de luchtigheid, en pas wanneer het deeg soepel gekneet is, gaat er langzaam zachte boter bij – zoals men vroeger op gevoel deed, met de hand, tot het deeg glad en elastisch aanvoelde.

Terwijl het deeg rijst op een warme plek, worden de rozijnen geweekt in water of soms in wat rum of thee, een trucje dat oude bakkers gebruikten om het broodje extra aroma te geven. Na de eerste rijzing worden de rozijnen voorzichtig door het deeg gewerkt, waarna men het in kleine bolletjes of broodjes verdeelt. Nog eens laten rijzen, bestrijken met ei en melk voor een mooie glans, en dan gaat het in de

oven. Ongeveer twintig tot vijftientig minuten op 180 graden volstaan om de broodjes goudbruin te bakken. Wanneer ze uit de oven komen, laat men ze even afkoelen

op een rooster. Het beste moment om ervan te genieten is wanneer ze nog een beetje warm zijn, puur of met een dun laagje boter. Sommige mensen smeren er confituur op, maar eigenlijk heeft café-cramique dat niet nodig: de subtiele zoetheid en de rozijnen maken het op zichzelf al heerlijk. Een oude bakkerswijsheid zegt dat er voor een extra zachte kruim een eetlepel honing aan het deeg kan worden toegevoegd – een detail dat men vroeger in landelijke bakkerijen soms toepaste. Zo werd café-cramique niet alleen een broodje, maar een klein dagelijks geluksmoment, vooral op zondagochtend of bij bijzondere gelegenheden. Café-cramique is meer dan een koffiekoek; het is een stukje culinaire traditie. Een zacht, warm broodje dat herinneringen oproept aan familiale ontbijten, aan de geur van gistdeeg in de keuken en aan de stilte van de vroege ochtend. Ideaal bij de koffie, zoals de naam belooft.

Smakelijk, bijdrage van Wim Kuyps,. Zo zijn we er ook meteen uit met de vraag waar was café Cramique, met andere woorden het café heeft er nooit geweest!

BIN Kijkuit neemt afscheid van co-coördinator!

Het bestuur van BIN-Kijkuit kwam op donderdag 20 november samen in « Bistro Den Druivelaer », om bestuurslid, co-coördinator en webmaster **Marco De Meulder** te danken voor zijn inzet binnen het BIN Kijkuit.

Marco (Putsesteenweg) verhuist weldra naar het zonnige Spanje om daar met zijn echtgenote in alle rust van hun welverdiend pensioen te genieten. Als dank werd een presentje met heerlijke streekproducten overhandigd om het mooie Kalmthout

indachtig te blijven, ook daar in het zuiden! Het bestuur doet wel een oproep naar haar leden, zij zijn op zoek naar één of twee bestuursleden die er mee voor moeten zorgen dat de BIN klaar is voor haar werking. Nog een weetje is dat het BIN-Kijkuit in april 2026 precies 20 jaar bestaat, meer hierover later! Marco De Meulder is ook de webmaster van de website van de verenigde Kalmthoutse BINs en was jaarlijks ook actief bij de organisatie van het BIN-event. Ook daar gaan de BINs naar een oplossing moeten zoeken!

(op de foto vlnr. Marco De Meulder, Ludwig Haes (coördinator) Patrick De Bondt en Wim Quirijnen)

Heide vertelt op boekenbeurs in Essen!

Op zondag 7 december van 13u tot 17u heeft in Essen een boekenbeurs plaats. De VZW Heide vertelt neemt eraan deel. In de stand van Heide vertelt zullen twee boeken te koop zijn: *“waar lijn 12 haar sporen achterliet”* en *“de Kalmthoutse gouden sportgeschiedenis”*. Tevens zullen beide auteurs Paul Witters en Louis van den Buijs aanwezig zijn, belangstellende kunnen hun boeken laten signeren. De boekenbeurs gaat door in het nagelnieuwe Businesscenter De Grens, Kapelstraat 99 in Essen. Van harte welkom!

Kon.Kalmthoutse fotoclub stelt tentoon!

De Kon. Kalmthoutse Fotokring van Kalmthout is één van de grootste fotoclubs van Vlaanderen en heeft voor liefhebbers van fotografie heel wat te bieden. Voorlopig, tot het nieuwe lokaal af is, is de club gehuisvest in de lokalen van “Diesterweg”. Er is een wekelijkse clubavond waarop alle mogelijke foto’s, die de leden digitaal aanbieden, besproken worden. Maar regelmatig komt er ook een gastfotograaf op bezoek of gaat er een cursus door. Door maatregelen van de overheid zijn de cursussen overal wel wat duurder geworden, maar de fotoclub probeert de prijzen democratisch te houden. Op 7 januari start een nieuwe cursus *“fotografie anders gezien, eerste jaar”*. Belangstellende kunnen ervoor inschrijven via de website: www.kalmthoutsefotokring.com/contactformulier/. Om het geheel te promoten worden er twee tentoonstellingen georganiseerd. (flyers hieronder afgedrukt). Verder is er maandelijks een foto-wandeling op zondagvoormiddag. Tijdens deze wandeling kunnen er foto’s gemaakt worden maar is ook een gezellige babbel belangrijk. Jaarlijks wordt er ook een foto-wandeling iets verder weg gemaakt, soms aan de kust in Nederland, soms in een stad in het binnen- of buitenland, telkens ergens waar volop kan gefotografeerd worden. Een waaier aan activiteiten waaraan je altijd vrijblijvend kan deelnemen. En dan is er nog het belangrijkste vergeten, het sociaal contact, het gezellig samen een hobby beoefenen waaruit al vele vriendschappen ontstaan zijn. Neem ook zeker eens een kijkje op onze website: www.kalmthoutsefotokring.com

Zaterdag 29 & Zondag 30 November a.s.

TENTOONSTELLING 2025

Voel je welkom beide dagen van:

13.00u - 18.00u

Adres: Domein Diesterweg, Acacialaan 25, 2920 Kalmthout

TOT DAN!

avant-première voor leden:

vrij 05/12 vanaf 20u

iedereen welkom op:

za 06/12 van 13u tot 18u

zo 07/12 van 13u tot 17u

Place to be:

Domein Diesterweg

Acacialaan 25

2920 Kalmthout

Met dank aan Swa en Fons

BIN de Beek gaat flink uitbreiden!

Deze week zijn de besprekingen gestart om het laatste gedeelte van onze gemeente, straten waar nog geen BIN actief was, te bedienen. Het is BIN De Beek die deze uitdaging aangaat. BIN De Beek was de laatste jaren wat minder actief geworden door het wegvallen van de coördinator na zijn verhuis. Er moesten dus ook bij deze BIN maatregelen worden genomen om actief te blijven. Daarnaast waren er aansluitend aan deze BIN verschillende straten waar bewoners nog niet konden aansluiten. Daar komt weldra verandering in. Het gaat over de straten ten noorden van onze gemeente tussen Kalmthout-kruispunt, de spoorweg en de grens met Essen. Zo zal deze BIN later naadloos grenzen aan bestaande BINs: De Kievit-De Ster, De Greef, Achterbroek, Vogelenzang en Bezemheide. Na deze uitbreiding wordt De Beek één van de grootste Kalmthoutse BINs. Het is de bedoeling dat de uitbreiding BIN-De Beek in het voorjaar 2026 een feit wordt!

Welke pils werd er in de Kalmthoutse cafés geschonken...deel 2

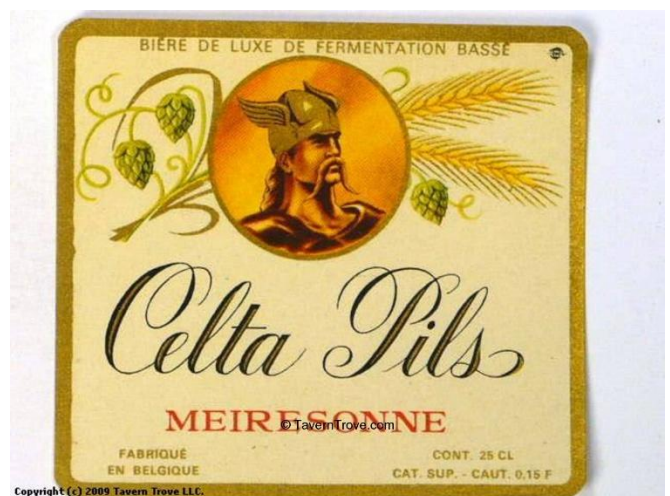
We hebben twee weken geleden geschreven over Célé pils dat in veel café's werd aangeboden. Maar niet alleen Célé was bekend maar waarschijnlijk was Celta Pils nog bekender. Voor **Celta Pils** weten we vrij zeker dat het uit **Brouwerij Meiresonne** (Gent) kwam. In de merklijsten en etikettenoverzichten van Meiresonne duiken o.a. deze namen op: Celta (in allerlei varianten), Goliath, Family's, Fort-Op, Ganda, Munich, Stolz, Pigall's Stout, Koekoek, Pater Fredo's...

Hier is een korte historische schets van Celta Pils:

- Het bier werd gebrouwen door de Belgische brouwerij Brouwerij Meiresonne (oorspronkelijk "De Hoprank" in Landegem), geleid door Aimé Meiresonne vanaf 1913.
- In 1935 veranderde de bedrijfsnaam naar Meiresonne.
- Het merk Celta (waaronder Celta Pils) werd gelanceerd rond 1930 en kende vooral na de Tweede Wereldoorlog een groeiend succes.
- In 1964 werd de brouwerij overgenomen door Brouwerij Artois, waarna geleidelijk de productie stopte en het merk Celta uiteindelijk verdween.
- De gebouwen van de brouwerij werden in 1985 gesloopt en op de locatie verrezen later appartementsgebouwen.

Samenvattend: Celta Pils was ooit een regionaal sterk Belgisch pils merk, voortgekomen uit een succesvolle Gentse brouwerij, maar stopte met productie na overname en veranderende marktomstandigheden.

(Paul Witters, volgende week pils n°3)

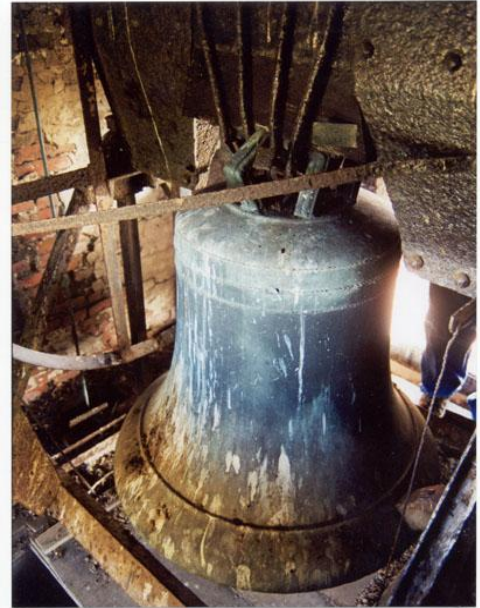

Oude en vergeten beroepen van vroeger

Vandaag: Overluiders (96)

Een overluder was een begrafenisdienaar die de kerkklokken luidde bij een overlijden. Overluiden is een traditie waarbij kerkklokken worden geluid ter boodschap dat een persoon is overleden. Afhankelijk van de regio zijn er verschillen in de uitvoering. Zo zijn er in enkele gebieden afspraken omtrent de tijden van overluiden, waarbij elk kerkdorp zijn eigen tijdstip heeft voor het overluiden van een persoon. Een ander voorbeeld is dat er rekening wordt gehouden met de status van de persoon. Waar normaliter enkele minuten voor een overleden persoon wordt overluid, werd Willem III van Oranje gedurende negen weken, driemaal daags voor twee uur lang overluid. In vroeger tijden wist ook bijna iedereen wel wat dit betekende. Aan de hand van het tijdstip en het aantal slagen konden de mensen namelijk afleiden in welke buurtschap iemand gestorven was en ook of het een kind was, een vrouw of man en of de overledene gehuwd of ongehuwd was. Het gebruik dat de klokken geluid worden als ergens een sterfgeval heeft plaatsgevonden heet "overluiden".

(Bijdrage van Paul Witters)

Oud leraar Gitok overleden.

In Heide overleed op 25 november Alex Stevens. Hij werd geboren op 30 september 1937 en was de echtgenoot van Lizette Rombouts. In de streek was Alex bij velen gekend als één van de eerste leraars van de toenmalige Technische school Sint Jozef, nu het GITOK. Alex was zeer bedreven in houtbewerking en leidde zo heel wat leerlingen naar dit beroep. In Heide was Alex ook jarenlang het gezicht van de VTB. Voor uitstappen met de "toeristenbond" kon je destijds bij hem aankloppen. Hij was ook een fervent natuurliefhebber en publiceerde destijds ook uitgaven waarin de Kalmthoutse heide centraal stond. Van Alex wordt in intieme kring afscheid genomen. Hij rust in vrede.

Afscheid van Alain 't Kindt, voorzitter van Cultuursmakers Kalmthout

Maandagnamiddag 24 november is Alain 't Kindt op 72 jarige leeftijd overleden na een lange strijd tegen kanker die hij verloor. Alain werd geboren 31 december 1952. Jarenlang was hij lid van de gemeentelijke cultuurraad waar zij per einde 2012 een lokale afdeling als vtbKultuur hebben opgestart. De naam van deze afdeling veranderde in 2022 naar Cultuursmakers. Alain besteedde heel veel van zijn tijd in het zoeken en samenstellen van een gevarieerd aanbod en programmatie van voorstellingen met verschillende thema's die elke maand werden georganiseerd voor een ruim publiek. Dit deed hij tot het einde waar hij zelfs nog zorgde voor alle programma's met de nodige affiches voor 2026. Achter een sterk persoon stond altijd de kracht van zijn vaste medewerker en partner Friedel Jacobs. Alain laat zijn echtgenote na en zijn familie neemt afscheid van hem in intieme kring op 6 december. Hij rust in vrede.

Kalmthout

We moeten mee met de moderne tijden. Ik testte deze week chatgpt eens en stelde de vraag schrijf eens een gedicht over Kalmthout, ik kreeg dit, mooi toch ....

Tussen paarse golven van de Heide
waar stilte als een deken ligt,
waait zachte wind door oude dennen,
een fluistering van ochtendlicht.

De paden dragen warme voetstappen,
van wie hier wandelt, denkt, verstilt.
De lucht ruikt naar zand en dennennaalden?
naar ruimte die het hart vervult.

Uit de oude doos!

De foto hierboven toont de "scharlesliep" met zijn gezin ergens in de mastenbossen in Kalmthout. Het is een foto gemaakt tussen 1901 en 1903 en werd destijds gebruikt als postkaart. Het was in die tijd een gewoonte dat de scharlesliep rondtrok van dorp naar dorp. Met vrouw en zes kinderen moet dit geen gemakkelijke opdracht zijn geweest.

Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be

